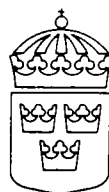

Regeringens proposition

1993/94:225

Vissa mervärdesskattefrågor

Prop.
1993/94:225

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 24 mars 1994

Carl Bildt

Bo Lundgren
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag till utvidgning av möjligheterna till frivillig skattskyldighet för uthyrning av rörelselokaler till att omfatta också andrahandsuthyrning. I samband härmed föreslås också vissa ändringar i fråga om skyldigheten att återföra avdragen ingående skatt vid försäljning eller annan återföringsgrundande händelse i samband med konkurs.

På sjukvårdsområdet föreslås vissa förtydliganden i fråga om skattefritets omfattning vid försäljning av glasögon och andra synhjälpmedel.

Bestämmelserna i fråga om personbilar föreslås ändrade så att lastbilar med skåpkarosseri där förarhytten utgör en separat karosserienhet inte längre omfattas av definitionen av personbil och att avdragsförbudet vid förvärv av personbilar inte skall omfatta fordon avsedda för sjuktransporter eller transport av avlidna.

Härutöver föreslås att tillämpningen av reglerna om återföring av mervärdesskatt vid export av vissa varor görs beroende av en tidsgräns.

Slutligen föreslås vissa ändringar av i huvudsak teknisk och administrativ natur.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1994.

- 1 Förslag till riksdagsbeslut
- 2 Lagtext
- 3 Ärendet och dess beredning
- 4 Skattskyldighet för upplåtelse av rörelselokal och återföring av ingående skatt i samband med konkurs
- 5 Undantag från skatteplikt för sjukvårdstjänster m.m.
- 6 Avdragsrätt för personbilar
- 7 Återföring av mervärdesskatt vid export av vissa varor
- 8 Skatteplikt m.m. vid omsättning av fartyg och luftfartyg i vissa fall
- 9 Registrering av utländska företagare
- 10 Ikraftträdande m.m.
- 11 Författningskommentar

- Bilaga 1 Förteckning över de remissinstanser som yttrat sig över betänkandet Vissa mervärdeskattefrågor (SOU 1992:121)
- Bilaga 2 Förteckning över de remissinstanser som yttrat sig över betänkandet Vissa mervärdeskattefrågor II - Offentlig verksamhet m.m (SOU 1993:75)
- Bilaga 3 Lagrådets yttrande

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

- lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:000),
- lag om ändring i lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:000)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 13 §, 2 kap. 3 §, 3 kap. 3, 4 och 24 §§, 8 kap. 15 §, 9 kap. 1, 3, 5 och 6 §§, 10 kap. 6 och 12 §§, 13 kap. 28 §, 14 kap. 23 §, 16 kap. 12 § samt 20 kap. 9 § mervärdesskattelagen (1994:000)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

13 §

Med *personbil* förstås även lastbil med skåpkarosseri och buss, om fordonets totalvikt är högst 3 500 kilogram.

Med *personbil* förstås även lastbil med skåpkarosseri och buss, om fordonets totalvikt är högst 3 500 kilogram. *Detta gäller dock inte om lastbilens förarhytt utgör en separat karosserienhet.*

2 kap.

3 §

Vad som sägs i 2 § om uttag av varor gäller endast om den skattskyldige har haft rätt till avdrag för eller återbetalning enligt 10 kap. 9-13 §§ av den ingående skatten vid förvärvet av varan.

Om den omsättning genom vilken den skattskyldige förvärvat varan eller, när varan förts in till landet av den skattskyldige, införseln undantagits från skatteplikt enligt 3 kap. 21 § tillämpas dock 2 §.

3 kap.

3 §

Undantaget enligt 2 § gäller inte vid

1. upplåtelse eller överlåtelse av verksamhetstillbehör utom i fall som avses i 2 § andra stycket,

2. omsättning av växande skog, odling och annan växtlighet utan samband med överlåtelse av marken,

3. upplåtelse eller överlåtelse av rätt till jordbruksarrende, avverkningsrätt och annan jämförlig rättighet, rätt att ta jord, sten eller andra naturprodukter samt rätt till jakt, fiske eller bete,

4. rumsuthyrning i hotellrörelse eller liknande verksamhet samt upplåtelse av campingplatser och motsvarande i campingverksamhet,

5. upplåtelse av parkeringsplatser i parkeringsverksamhet,

6. upplåtelse för fartyg av hamnar eller för luftfartyg av flygplatser,

7. upplåtelse av förvaringsboxar,

8. upplåtelse av utrymmen för reklam eller annonsering på fastigheter,

9. upplåtelse för djur av byggnader eller mark och

10. upplåtelse för trafik av väg, bro eller tunnel samt upplåtelse av spåranläggning för järnvägstrafik.

Undantaget enligt 2 § gäller inte heller när en fastighetsägare för stadigvarande användning i en verksamhet som medför skattskyldighet eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11 eller 12 § helt eller delvis hyr ut en sådan byggnad eller annan anläggning, som utgör fastighet. Uthyrning till staten eller en kommun är skattepliktig även om uthyrningen sker för en verksamhet som inte medför sådan skyldighet eller rätt. Vad som har sagts om uthyrning gäller även för upplåtelse av bostadsrätt. *I 9 kap. finns särskilda bestämmelser om skattskyldighet för sådan fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse som anges i detta stycke.*

Undantaget enligt 2 § gäller inte heller när en fastighetsägare för stadigvarande användning i en verksamhet som medför skattskyldighet eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11 eller 12 § helt eller delvis hyr ut en sådan byggnad eller annan anläggning, som utgör fastighet. Uthyrning till staten eller en kommun är skattepliktig även om uthyrningen sker för en verksamhet som inte medför sådan skyldighet eller rätt. Vad som har sagts om uthyrning gäller även för upplåtelse av bostadsrätt.

Andra stycket tillämpas också vid uthyrning i andra hand och vid bostadsrättsinnehavares upplåtelse av nyttjanderätt till fastighet som innehas med bostadsrätt.

I 9 kap. finns särskilda bestämmelser om skattskyldighet för sådan uthyrning, bostadsrättsupplåtelse och upplåtelse av nyttjanderätt som anges i andra och tredje styckena.

4 §

Från skatteplikt undantas omsättning av tjänster som utgör sjukvård, tandvård eller social omsorg samt tjänster av annat slag och varor som den som tillhandahåller vården eller omsorgen omsätter som ett led i denna.

Undantaget omfattar även

— kontroller och analyser av prov som tagits som ett led i sjukvården eller tandvården, och

— omsättning av dentaltekniska produkter och av tjänster som avser sådana produkter, när produkten eller tjänsten tillhandahålls tandläkare, dentaltekniker eller den för vars bruk produkten är avsedd.

Undantaget gäller inte omsättning av glasögon eller andra synhjälpmedel även om varorna omsätts som ett led i tillhandahållandet av sjukvård.

Undantaget gäller inte vid vård av djur.

24 §

Från skatteplikt undantas överlåtelse av andra tillgångar än omsättnings-tillgångar, om

1. den som överlåter tillgången kan visa att han varken har haft någon rätt till avdrag för eller återbetalning enligt 10 kap. 9-13 §§ av ingående skatt vid förvärvet av tillgången eller vid mera betydande förvärv av varor eller tjänster som tillförts tillgången, eller

2. överföring av tillgången från en verksamhet till en annan verksamhet har medfört skattskyldighet enligt 2 kap. 2 § 3.

Vid tillämpning av första stycket anses som omsättningstillgångar inte tillgångar som är avsedda att förbrukas i en verksamhet.

Undantaget från skatteplikt enligt denna paragraf omfattar inte försäkringsföretags överlåtelse av tillgångar som övertagits i samband med skadereglering och inte heller finansieringsföretags överlåtelse av tillgångar som företaget har återtagit med stöd av ett av företaget övertaget köpeavtal.

Undantaget från skatteplikt enligt denna paragraf omfattar inte försäkringsföretags överlåtelse av tillgångar som övertagits i samband med skadereglering och inte heller finansieringsföretags överlåtelse av tillgångar som företaget har återtagit med stöd av ett av företaget övertaget köpeavtal. *Undantaget gäller inte heller om den omsättning genom vilken den skattskyldige förvärvat varan eller, om varan förts in till landet av den skattskyldige, införseln undantagits från skatteplikt enligt 3 kap. 21 §.*

8 kap.

15 §

När personbilar eller motorcyklar förvärvas eller förhyrs för andra ändamål än persontransporter i yrkesmässig trafik enligt yrkes-
trafiklagen (1988:263) eller åter-
försäljning eller uthyrning får

När personbilar eller motorcyklar förvärvas eller förhyrs för andra ändamål än återförsäljning, uthyrning, persontransporter i yrkesmässig trafik enligt yrkes-
trafiklagen (1988:263), sjuktransporter eller transporter av avlidna får

avdrag inte göras för ingående skatt som hänför sig till

1. förvärv av fordonet, eller
2. förhyrning av fordonet om det i endast ringa omfattning används i den verksamhet som medför skattskyldighet.

avdrag inte göras för ingående skatt som hänför sig till

1. förvärv av fordonet, eller
2. förhyrning av fordonet om det i endast ringa omfattning används i den verksamhet som medför skattskyldighet.

9 kap.

1 §

Skyldigheten att betala skatt enligt 1 kap. 1 § första stycket 1 för sådan skattepliktig fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse som anges i 3 kap. 3 § andra stycket gäller endast om skattemyndigheten på fastighetsägarens begäran har beslutat om detta.

Skyldigheten att betala skatt enligt 1 kap. 1 § första stycket 1 för sådan skattepliktig fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse som anges i 3 kap. 3 § andra och tredje styckena gäller endast om skattemyndigheten på fastighetsägarens, hyresgästens eller bostadsrättsinnehavarens begäran har beslutat om detta.

I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om denna skattskyldighet och om avdragsrätt för en ny ägare till fastigheten.

I detta kapitel förstås med

- skattskyldig fastighetsägare: den som är skattskyldig till följd av beslut enligt första stycket, och
- fastighet: sådan fastighet eller del därav som är föremål för uthyrning eller annan upplåtelse, för vilken fastighetsägaren är skattskyldig till följd av beslut enligt första stycket.

I detta kapitel förstås med

- skattskyldig fastighetsägare, hyresgäst eller bostadsrättsinnehavare: den som är skattskyldig till följd av beslut enligt första stycket, och
- fastighet: sådan fastighet eller del därav som är föremål för uthyrning eller annan upplåtelse, för vilken fastighetsägaren, hyresgästen eller bostadsrättsinnehavaren är skattskyldig till följd av beslut enligt första stycket.

3 §²

En skattskyldig fastighetsägare har rätt att göra avdrag för ingående skatt enligt bestämmelserna i 8 kap. Han får dessutom göra avdrag

1. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket han har utfört eller låtit utföra ny-, till- eller ombyggnad av fastigheten: för den ingående skatt som hänför sig till byggnadsarbetena till den del dessa avser lokaler som omfattas av beslutet, och

En skattskyldig fastighetsägare, hyresgäst eller bostadsrättsinnehavare har rätt att göra avdrag för ingående skatt enligt bestämmelserna i 8 kap. Fastighetsägaren får dessutom göra avdrag

1. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket han har utfört eller låtit utföra ny-, till- eller ombyggnad av fastigheten: för den ingående skatt som hänför sig till byggnadsarbetena till den del

2. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från det att han köpt fastigheten: för den ingående skatt som den tidigare ägaren har gjort avdrag för men som återförts enligt 5 § på grund av fastighetsförsäljningen under förutsättning att den tidigare ägaren har betalat in den återförda ingående skatten till staten.

dessa avser lokaler som omfattas av beslutet, och

2. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från det att han köpt fastigheten: för den ingående skatt som den tidigare ägaren har gjort avdrag för men som återförts enligt 5 § på grund av fastighetsförsäljningen under förutsättning att den tidigare ägaren har betalat in den återförda ingående skatten till staten.

Avdragsrätt enligt första stycket 2 har även den som bedriver verksamhet som medför skattskyldighet på annan grund än beslut enligt 1 §. Motsvarande gäller i fråga om rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9 - 13 §§.

5 §

En skattskyldig fastighetsägare skall återföra sådan ingående skatt som han har gjort avdrag för, om han inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket *skattemyndigheten fattat beslut om skattskyldighet för honom*

1. överlåter fastigheten genom köp, byte eller därmed jämförlig rättshandling,

2. hyr ut eller upplåter fastigheten under omständigheter som medför att skattepliktig fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse som anges i 3 kap. 3 § andra stycket inte längre föreligger, eller

3. tar i anspråk fastigheten för egen användning i en verksamhet som inte medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11 eller 12 §.

Avser en åtgärd enligt första stycket endast en del av fastigheten skall återföringen göras med en däremot svarande del av det avdragna beloppet.

Den omständigheten att till följd av lagändring skattskyldighet eller rätt till återbetalning inte längre föreligger skall inte medföra återföring enligt första stycket 2.

En skattskyldig fastighetsägare skall återföra sådan ingående skatt som han har gjort avdrag för, om han inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket *skattskyldigheten inträtt för honom enligt skattemyndighetens beslut*

1. överlåter fastigheten genom köp, byte eller därmed jämförlig rättshandling,

2. hyr ut eller upplåter fastigheten under omständigheter som medför att skattepliktig fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse som anges i 3 kap. 3 § andra stycket inte längre föreligger, eller

3. tar i anspråk fastigheten för egen användning i en verksamhet som inte medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11 eller 12 §.

Återföringsskyldighet för fastighetsägaren enligt första stycket 2 gäller även om de där angivna åtgärderna företagits av en skatt-

skyldig hyresgäst eller bostadsrättsinnehavare.

Om en återföringsgrundande händelse enligt första stycket inträffar efter det att en fastighetsägare har försatts i konkurs, skall den ingående skatt som fastighetsägaren gjort avdrag för, och som hänför sig till tid före konkursbeslutet, återföras i fastighetsägarens redovisning. Ingående skatt som konkursboet gjort avdrag för skall återföras i konkursboets redovisning.

6 §

En skattskyldig fastighetsägare skall återföra hälften av vad som skulle ha återförts enligt 5 §, om vad som där sägs har inträffat sedan tre men inte sex år har förflutit från utgången av det kalenderår under vilket *skattemyndigheten beslutat om skattskyldighet.*

En skattskyldig fastighetsägare skall återföra hälften av vad som skulle ha återförts enligt 5 §, om vad som där sägs har inträffat sedan tre men inte sex år har förflutit från utgången av det kalenderår under vilket *skattskyldigheten inträtt enligt skattemyndighetens beslut.*

10 kap.

6 §

Utländska beskickningar, lönade konsulat i Sverige eller sådana internationella organisationer, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, har på ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av

1. varor som är avsedda för inredning eller utrustning av en sådan byggnad som är avsedd för förvärvaren,

2. inventarier eller trycksaker för den verksamhet som utövas av förvärvaren,

3. tillbehör eller utrustning till motorfordon, som ägs av förvärvaren,

4. tjänster på en sådan fastighet som är avsedd för förvärvaren samt på sådana varor och motorfordon som anges i 1-3,

5. teletjänster, vatten, elektrisk kraft, avloppsrening eller sophämtning för en fastighet som är avsedd för förvärvaren, och

6. sådana bränslen som beskattas enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt *eller* lagen (1990:582) om koldioxidskatt.

6. sådana bränslen som beskattas enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1990:582) om koldioxidskatt *eller lagen (1992:1438) om diesellojjeskatt och användning av vissa oljeprodukter.*

12 §

Den som omsätter varor eller tjänster genom export har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken han saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen sker utomlands. Rätten till återbetalning gäller under förutsättning att omsättningen är skattepliktig eller undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 12 §, 19 § första stycket 2, 21 § eller 23 § 2 eller 4.

Rätt till återbetalning av ingående skatt föreligger inte om skatten hänför sig till förvärv av varor som anges i tredje stycket och förvärvarn omsätter varorna genom export utan att han kan visa att varorna före exporten innehafts endast av skattskyldiga eller andra återbetalningsberättigade än exportören. Om varorna omsätts efter en redovisningsperiod då avdrag gjorts, skall den återbetalningsberättigade återföra den avdragna ingående skatten enligt bestämmelserna i 13 kap. 27 §.

Rätt till återbetalning av ingående skatt föreligger inte om skatten hänför sig till förvärv av varor som anges i tredje stycket och förvärvarn omsätter varorna genom export utan att han kan visa att varorna *under en tid av fem år före förvärvet* innehafts endast av skattskyldiga eller andra återbetalningsberättigade än exportören. Om varorna omsätts efter en redovisningsperiod då avdrag gjorts, skall den återbetalningsberättigade återföra den avdragna ingående skatten enligt bestämmelserna i 13 kap. 27 §.

Andra stycket gäller

1. varor som helt eller till väsentlig del består av guld, silver eller platina men som inte omfattas av avdragsförbudet i 8 kap. 12 §,
2. naturpärlor samt naturliga och syntetiska ädelstenar,
3. varor som helt eller till väsentlig del består av koppar, mässing, tenn, brons eller nysilver,
4. andra vapen än sådana skjutvapen som omfattas av vapenlagen (1973:1176),
5. alster av bildkonst,
6. konstalster av glas, porslin eller annan keramik,
7. möbler, och
8. fartyg eller luftfartyg.

13 kap.

28 §

Återföring av skatt i fall som avses i 9 kap. 5 eller 6 § skall göras för den redovisningsperiod under vilken de återföringsgrundande händelserna har inträffat.

I fall som avses i 9 kap. 5 § femte stycket första meningen skall återföring av skatt göras för den redovisningsperiod under vilken konkursbeslutet meddelats.

14 kap.

23 §

Beslut i fråga om registrering fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldiges hemortskommun är belägen. Om den skattskyldige är en utländsk företagare som enligt 22 kap. 6 § skall företräddas av en representant här i landet, fattas dock beslutet av *skattemyndigheten i det län där representantens hemortskommun är belägen. Om hemortskommun saknas, fattas beslutet av Skattemyndigheten i Stockholms län.* Skattemyndigheten utfärdar ett särskilt bevis om beslutad registrering.

Med hemortskommun förstås den kommun som anges i 66 § kommunalskattelagen (1928:370) och 14 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

16 kap.

12 §

Ränta (respitränta) skall tas ut på den skatt som avses i 2 § om skatten *inte* bestämts genom skönsbeskattning enligt 15 kap. 20 § i avsaknad av deklaration. Räntan beräknas från den dag då skatten skulle ha betalats enligt 1 § till och med den dag skatten skall betalas enligt skattemyndighetens beslut. Ränta på skatt, som motsvarar tidigare återbetalat skattebelopp, skall dock beräknas från utgången av den månad då beloppet återbetalades. Vid ränteberäkningen gäller bestämmelserna i 32 § uppbördslagen (1953:272).

Ränta (respitränta) skall tas ut på den skatt som avses i 2 §. *Ränta skall dock inte tas ut om skatten bestämts genom skönsbeskattning enligt 15 kap. 20 § i avsaknad av deklaration eller om återföring av ingående skatt gjorts med stöd av 9 kap. 5 § femte stycket första meningen.* Räntan beräknas från den dag då skatten skulle ha betalats enligt 1 § till och med den dag skatten skall betalas enligt skattemyndighetens beslut. Ränta på skatt, som motsvarar tidigare återbetalat skattebelopp, skall dock beräknas från utgången av den månad då beloppet återbetalades. Vid ränteberäkningen gäller bestämmelserna i 32 § uppbördslagen (1953:272).

20 kap.

9 §

Bestämmelserna i 6 kap. 10 - 24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller för mål enligt 1 § *första stycket.*

Bestämmelserna i 6 kap. 10 - 24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller för mål enligt 1 §.

Länsrättens beslut med anledning av överklagande av beslut om anstånd med att lämna deklaration eller betala skatt får inte överklagas.

¹Lydelse enligt prop. 1993/94:99.

²Lydelse enligt bet. 1993/94:SkU29.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:1536) om rättefordelning vid beskattning Prop. 1993/94:225

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1993:1536) om rättefordelning vid beskattning skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Statlig inkomstskatt, statlig för-
mogenhetsskatt, kommunal in-
komstskatt, egenavgifter enligt
lagen (1981:691) om socialavgifter,
särskild löneskatt enligt 2 § lagen
(1990:659) om särskild löneskatt
på vissa förvärvsinkomster, avkast-
ningsskatt enligt 2 § 5 lagen
(1990:661) om avkastningsskatt på
pensionsmedel, särskild löneskatt
enligt 3 § lagen (1991:687) om
särskild löneskatt på pensionskost-
nader, statlig fastighetsskatt, mer-
värdesskatt *i fall som avses i 21 §
lagen (1968:430) om mervärde-
skatt*, annuitet på avdikningslån,
avgift enligt lagen (1992:1745) om
allmän sjukförsäkringsavgift, avgift
enligt lagen (1993:1441) om all-
män avgift för finansiering av
kontantförmåner vid arbetslöshet
samt skattetillägg och försenings-
avgift enligt taxeringslagen
(1990:324) räknas inte som tillgång
eller skuld.

Föreslagen lydelse

10 §

Statlig inkomstskatt, statlig för-
mogenhetsskatt, kommunal in-
komstskatt, egenavgifter enligt
lagen (1981:691) om socialavgifter,
särskild löneskatt enligt 2 § lagen
(1990:659) om särskild löneskatt
på vissa förvärvsinkomster, avkast-
ningsskatt enligt 2 § 5 lagen
(1990:661) om avkastningsskatt på
pensionsmedel, särskild löneskatt
enligt 3 § lagen (1991:687) om
särskild löneskatt på pensionskost-
nader, statlig fastighetsskatt, mer-
värdesskatt som *redovisas i sär-
skild självdeklaration enligt 14
kap. 3 § mervärdesskattelagen
(1994:000)*, annuitet på avdiknings-
lån, avgift enligt lagen (1992:1745)
om allmän sjukförsäkringsavgift,
avgift enligt lagen (1993:1441) om
allmän avgift för finansiering av
kontantförmåner vid arbetslöshet
samt skattetillägg och försenings-
avgift enligt taxeringslagen
(1990:324) räknas inte som tillgång
eller skuld.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Den äldre lydelsen av 10 §
gäller dock fortfarande i fråga om mervärdesskatt som belöper på tid före
ikraftträdandet.

Utredningen (Fi 1992:02) om vissa mervärdeskattefrågor som tillsattes i februari 1992, har haft till uppgift att föreslå ändringar av sådana bestämmelser i mervärdesskattelagstiftningen som ger upphov till snedvridningar i konkurrenshänseende. Utredningen har avlämnat två delbetänkanden, Vissa mervärdeskattefrågor (SOU 1992:121), och Vissa mervärdeskattefrågor II — Offentlig verksamhet m.m. (SOU 1993:75). Av utredningens förslag i första delbetänkandet har ett undantag från skatteplikt för medicinskt betingad fotvård och ett återinförande av det kvalificerade undantaget för vissa fartyg och luftfartyg genomförts den 1 juli 1993 (prop. 1992/93:190, bet. 1992/93:SkU26, rskr. 1992/93:420, SFS 1993:642). Härutöver föreslog utredningen i sitt första betänkande att möjligheterna till s.k. frivillig skattskyldighet vid uthyrning av rörelselokaler skulle utvidgas till att också omfatta andrahandsuthyrning, att en möjlighet till gruppregistrering skulle införas för företag inom den finansiella sektorn och att skattefriheten för sjukvårdstjänster generellt skulle utvidgas till att också omfatta alternativa behandlingsmetoder. Dessa förslag ledde inte till lagstiftning. Beträffande förslagen om undantag från skatteplikt för alternativmedicin och om gruppregistrering för företag inom den finansiella sektorn hemställde emellertid skatteutskottet att riksdagen skulle ge regeringen till känna att regeringen snarast skulle återkomma med förslag med denna innebörd (bet. 1992/93:SkU26). Riksdagen biföll utskottets hemställan (rskr. 1992/93:420).

I sitt andra delbetänkande Vissa mervärdeskattefrågor II — Offentlig verksamhet m.m. (SOU 1993:75) har utredningen föreslagit att det nuvarande systemet med generell avdragsrätt för ingående mervärdesskatt för kommuner och landsting skall slopas. Vidare har utredningen föreslagit att det nuvarande kvalificerade undantaget från skatteplikt för allmänna nyhetstidningar skall slopas och att skatten för dessa skall vara 12 %. Utredningen har också föreslagit en sänkning av skatten från 25 till 12 % på andra tidningar och tidskrifter samt på böcker. Slutligen har utredningen föreslagit att lätta lastbilar med skåpkarosseri där förarhytten utgör en separat karosserienhet inte skall anses som personbil i mervärdesskattesammanhang.

Utredningens betänkanden har remissbehandlats. Förteckning över remissinstanserna finns i *bilagorna 1* och *2*. Sammanställningar över remissyttrandena finns tillgängliga i Finansdepartementet.

Regeringen avser nu att ta upp vissa av de förslag som utredningen har lämnat. Beträffande förslaget om gruppregistrering av företag inom den finansiella sektorn kan de statsfinansiella kostnaderna härför beräknas uppgå till ca. 100 miljoner kr. enligt beräkningar som redovisats av Försäkringsförbundet och Svenska Bankföreningen. Utredningen anser att starka skäl talar för införande av en sådan gruppregistrering. Regeringen delar denna uppfattning. Regeringen anser emellertid att det nu inte finns något finansiellt utrymme för att genomföra förslaget.

Vad avser förslaget om skatteplikt för de allmänna nyhetstidningarna har regeringen tillsatt en kommitté som skall se över den framtida presspolitiken. Enligt direktiven (1993:118) skall kommittén bl.a. undersöka behovet av direkta och indirekta statliga stödåtgärder till dagspressen. Kommittén skall redovisa sitt uppdrag senast den 30 november 1994. Ett ställningstagande i frågan om skatteplikt till mervärdesskatt för dagspressen bör avvaktas till dess kommittén slutfört sitt arbete. En skattebeläggning av dagspressen med 12 % och en samtidig sänkning av mervärdesskatten på övriga periodiska publikationer och på böcker till samma skattenivå, skulle enligt utredningen inte medföra några statsfinansiella effekter. Enbart en sänkning av skattesatsen på skattepliktiga publikationer och böcker skulle enligt vad regeringen beräknat medföra minskade statsinkomster på ca 580 miljoner kronor. Enligt regeringens uppfattning finns det inte nu något statsfinansiellt utrymme att genomföra sådana skattesänkningar.

Beträffande utredningens förslag i fråga om den generella avdragsrätten för kommuner och landsting och därmed sammanhängande frågor avser regeringen att återkomma med förslag till riksdagen.

Utöver de frågor som aktualiserats av utredningen behandlas i propositionen frågor rörande skatteplikt för glasögon och andra synhjälpmedel i samband med synundersökningar, avdragsrätt för ingående skatt vid förvärv av fordon för sjuktransport och för transport av avlidna samt återföringsskyldighet för avdragen ingående skatt vid export av vissa varor. Vidare behandlas efter framställningar från bl.a. Konkursförvaltarkollegiernas Förening och Svenska Bankföreningen en fråga om återföringsskyldighet i vissa fall av avdragen ingående skatt vid fastighetsförsäljning m.m. i samband med konkurs. Slutligen föreslås en ändring av bestämmelserna om registrering av utländska företagare och vissa ändringar av i huvudsak teknisk natur.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1994 samtidigt med den nya mervärdesskattelagen (ML).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 3 mars 1994 att inhämta Lagrådets yttrande över förslaget till lag om ändring mervärdesskattelagen (1994:000).

Lagrådet har inte haft något att erinra mot förslaget.

Lagrådets yttrande finns i *bilaga 3*. Ändringen i 20 kap. har tillkommit efter det att Lagrådet lämnat sitt yttrande och har därför inte omfattats av Lagrådets granskning.

4 Skattskyldighet för upplåtelse av rörelselokal och återföring av ingående skatt i samband med konkurs

Prop. 1993/94:225

Regeringens förslag: Möjligheterna till frivillig skattskyldighet vid uthyrning av rörelselokal utvidgas till att omfatta också andrahandsuthyrning som sker för skattepliktig verksamhet.

Vid konkursbos försäljning av fastighet skall konkursgäldenären vara redovisningsskyldig för återföring av ingående skatt avseende fastigheten som han har gjort avdrag för före konkursutbrottet.

Utredningens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag såvitt avser andrahandsuthyrning. Utredningen har inte behandlat konkursfallet.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser utom *Riksskatteverket*, *Kammarrätten i Stockholm* och *Civilekonomernas Riksförbund* har i allt väsentligt tillstyrkt eller lämnat förslaget om andrahandsuthyrning utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: Upplåtelse av fastighet är en tjänst som generellt är undantagen från skatteplikt. Det innebär att den mervärdesskatt som belöper på uppförande och drift av en fastighet som hyrs ut normalt inte är avdragsgill utan utgör en kostnad för fastighetsägaren. Detta får till följd att det uppstår kumulativa skatteeffekter i de fall en fastighet eller lokal upplåts till en näringsidkare som bedriver mervärdesskattepliktig verksamhet. För att eliminera dessa effekter infördes 1979 en särskild möjlighet för en fastighetsägare att, efter särskild ansökan, bli förklarad skattskyldig för upplåtelsen och därmed få avdragsrätt för ingående skatt som hänför sig till den upplåtna lokalen (prop. 1978/79:141, bet. 1978/79:SkU52, rskr 1978/79:393, SFS 1979:304). På detta sätt elimineras effekterna av mervärdesskatten på uppförande och drift även i hyrda fastigheter och lokaler som används för mervärdesskattepliktig verksamhet. Bestämmelserna om frivillig skattskyldighet syftar således till att i mervärdesskattehänseende likställa näringsidkare som bedriver verksamhet i förhyrda lokaler med näringsidkare som driver verksamhet i egna lokaler och för vilka avdragsrätt föreligger enligt de allmänna bestämmelserna i mervärdesskattelagen.

En förutsättning för att en fastighetsägare skall kunna förklaras skattskyldig till mervärdesskatt är att upplåtelsen är skattepliktig. Detta är enligt 3 kap. 3 § andra stycket ML fallet om lokalerna upplåts för stadigvarande användning i en verksamhet som medför skattskyldighet eller till staten eller en kommun. Endast ägaren av en fastighet eller anläggning kan förklaras skattskyldig. Det får till följd att i de fall en hyresgäst vidareuthyr fastigheten eller lokalerna, är förutsättningarna för den frivilliga skattskyldigheten inte uppfyllda.

Utredningen har funnit att andrahandsuthyrning av lokaler har fått en ökad omfattning under senare år och anfört bl.a. följande. En stor del av livsmedelsdetaljhandeln bedrivs i lokaler hyrda i andra hand. Hyresgäst till fastighetsägaren är ofta ett grossistföretag eller ett företag som driver en viss affärskedja. Ett exempel på detta är stora delar av ICA-handeln.

I franchisingförhållanden är andrahandsuthyrning vanlig. Franchising innefattar samverkan mellan en franchisegivare och en eller flera franchisetagare. Enligt avtal upplåter franchisegivaren till franchisetagaren rätten att mot ersättning sälja varor eller tjänster av visst slag. Eftersom franchisegivaren svarar för t.ex affärsidé, utbildning, marknadsföringsstöd och ibland kapital, vill denne ofta ha kontroll över lokalen. Ur fastighetsägarens synpunkt kan vidare franchisegivaren i många fall vara en säkrare hyresgäst.

En hyresgäst som inte längre behöver sina lokaler har ofta svårigheter att frånträda ett löpande hyresavtal, framför allt i vikande konjunktur. Med fastighetsägarens tillstånd har han däremot möjlighet att vidareuthyra lokalerna till annan hyresgäst. Inte heller i detta fall kan emellertid enligt nuvarande ordning beslutas om frivillig skattskyldighet för vidareuthyrningen.

Utredningen har funnit att de nuvarande begränsningarna av möjligheterna till frivillig skattskyldighet innebär att andrahandshyresgäster missgynnas i mervärdesskattehänseende. Utredningen har därför föreslagit att möjligheterna till frivillig skattskyldighet för upplåtelse av byggnad eller annan anläggning utvidgas till att också omfatta fall där en hyresgäst vidareuthyr lokalerna eller anläggningen.

Utredningens förslag innebär dels att en fastighetsägare — utöver vad som gäller för närvarande — skall kunna förklaras skattskyldig vid uthyrning till någon som vidareuthyr byggnaden eller anläggningen oberoende av om andrahandshyresgästen bedriver verksamhet som medför skattskyldighet eller ej i lokalen, dels att hyresgästen skall kunna förklaras skattskyldig om han vidareuthyr byggnaden eller anläggningen eller del därav för användning i en verksamhet som medför skattskyldighet till mervärdesskatt.

Utredningen har vidare ansett att det saknas skäl att för förstahandshyresgästen införa särskilda regler om återföring av tidigare avdragen mervärdesskatt i de fall denne av någon anledning avregistreras som skattskyldig för sin vidareupplåtelse.

Regeringen delar utredningens uppfattning att möjligheterna till frivillig skattskyldighet för upplåtelse av fastighet bör utvidgas till att också omfatta andrahandsuthyrning i vissa fall. *Riksskatteverket* har emellertid anfört att den av utredningen föreslagna ordningen kan komma att utnyttjas i skatteundandragande syfte. Verket pekar bl.a. på att frånvaron av krav på att även andrahandshyresgästen skall bedriva verksamhet som medför skattskyldighet innebär att den som bedriver en verksamhet som inte medför skattskyldighet eller avser att hyra ut en fastighet för användning i en sådan verksamhet på ett enkelt sätt kan tillgodogöra sig retroaktiva avdrag för ny-, till- eller ombyggnad av fastigheten. Enligt

förslaget skulle fastighetsägaren i en sådan situation förklaras skattskyldig och därmed kunna åtnjuta retroaktivt avdrag avseende den mervärdesskatt som belöper på kostnaderna för t.ex. uppförandet av fastigheten. Visserligen skulle fastighetsägaren tvingas redovisa mervärdesskatt på det vederlag han erhåller från sin hyresgäst, men totalt sett torde ett sådant förfarande innebära betydande ekonomiska fördelar för fastighetsägaren, även om man beaktar att hyresavtalet med förstahandshyresgästen måste löpa i sex år för att skyldighet för fastighetsägaren att återföra avdragen mervärdesskatt inte skall uppkomma.

På de skäl som anförts av Riksskatteverket anser regeringen att utvidgningen av möjligheterna till frivillig skattskyldighet för fastighetsägaren bör begränsas till att avse endast sådana fall där upplåtelsen i andra hand sker för användning i verksamhet som medför skattskyldighet till mervärdesskatt eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11 eller 12 §§. För att förstahandshyresgästen skall kunna förklaras skattskyldig bör vidare fordras att dennes uthyrning av lokalen skall ske för stadigvarande användning i sådan verksamhet.

Upplåtelser som kan komma att ske i senare led omfattas inte av förslaget.

Det som nu föreslås gälla för en hyresgästs andrahandsuthyrning avses också gälla för en bostadsrättsinnehavares upplåtelse av nyttjanderätt till de lokaler som han innehar med bostadsrätt.

Regeringens förslag i denna del medför att också bestämmelserna om återföring av avdragen ingående skatt aktualiseras. I likhet med utredningen anser regeringen därför att någon återföringsskyldighet inte bör åläggas förstahandshyresgästen om dennes uthyrningsförhållanden ändras. Dennes avdragna ingående skatt kan anses vara successivt konsumerad i hans skattepliktiga verksamhet under den tid skattskyldigheten varat. Däremot bör fastighetsägaren vara skyldig att återföra avdragen ingående skatt i de fall den uthyrda lokalen tas i anspråk för verksamhet som inte medför skattskyldighet. Så bör ske om t.ex. förstahandshyresgästen upplåter fastigheten eller lokalen till någon som inte bedriver verksamhet som medför skattskyldighet eller om andrahandsuthyrningen upphör och hyresgästen själv använder fastigheten eller lokalen i egen verksamhet som inte medför skattskyldighet.

En skattskyldig hyresgäst eller bostadsrättsinnehavare bör inte medges rätt till retroaktivt avdrag för ingående skatt enligt 9 kap. 3 § 1.

Regeringen är medveten om att den förordade ordningen kan innebära en ökad administrativ belastning för såväl skattemyndigheterna som för de skattskyldiga. Regeringen anser emellertid att nackdelarna med nuvarande ordning är så stora att en ändring, trots den ökade komplexiteten av regelsystemet, är nödvändig. Den föreslagna skyldigheten att återföra avdragen ingående skatt i de fall hyresgästens eller bostadsrättsinnehavarens uthyrningsförhållanden ändras kan också i vissa fall innebära att en fastighetsägares återföringsskyldighet kan bli beroende av förhållanden över vilka han inte råder. Detta är emellertid ett förhållande som gäller i viss utsträckning redan nu. Möjligheterna att upplåta en lokal

i andra hand torde dock i de allra flesta fall förutsätta fastighetsägarens godkännande. Fastighetsägaren torde också normalt vilja ha kännedom om de hyresgäster som faktiskt utnyttjar lokalerna. Det bör vidare också poängteras att det är fråga om en frivillig skattskyldighet. Större krav än vad som normalt kan synas vara befogat bör därför i detta sammanhang kunna ställas på fastighetsägaren när det gäller dennes ansvar för förhållanden som rör fastigheten.

I detta sammanhang vill regeringen också ta upp en fråga om återföring av ingående skatt i samband med konkurs. Om fastighetsägaren säljer fastigheten eller om användningen ändras så att förutsättningar för frivillig skattskyldighet inte längre föreligger, skall den avdragna mervärdesskatten återföras. Om försäljningen eller förändringen sker inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skattemyndigheten beslutat om skyldighet, skall hela den avdragna skatten återföras och om tre men inte sex år förflutit skall hälften av de avdragna beloppen återföras.

Regeringsrätten har i en dom den 26 oktober 1993 (mål nr 4825-1992) i ett förhandsbeskedsärende angående ett konkursbos försäljning av fastighet funnit att redovisningsskyldigheten för den återföring av avdragen ingående skatt som kan aktualiseras av försäljningen åvilar konkursboet och inte konkursgäldenären. Statens fordran på skatt blir därigenom en massafordran.

I många fall — i synnerhet när det är fråga om överbelånade fastigheter — räcker inte köpeskillingen för fastigheten till för att täcka såväl fordringar med panträtt i fastigheten som det belopp som skall återföras. Detta kan få till följd att konkursboet måste försättas i konkurs eller att konkursförvaltaren väljer att inte avyttra fastigheten.

Regeringen anser att det är angeläget att dessa olägenheter undanröjs. Om en återföringsgrundande händelse inträffar efter ett konkursutbrott bör därför redovisningsskyldigheten för den ingående skatt som gäldenären före konkursutbrottet gjort avdrag för också åvila honom. Statens fordran avseende återförda belopp blir i dessa fall en sedvanlig konkursfordran. Skyldigheten att redovisa återföring av sådan ingående skatt som dragits av i konkursboets redovisning bör dock även fortsättningsvis åvila konkursboet.

Förslaget medför också att sådant intyg om återförd och inbetald skatt som avses i 9 kap. 5 § ML måste utfärdas av såväl konkursboet som gäldenären.

Utredningen har under hänvisning till att statistik saknas på området inte lämnat någon redovisning av de statsfinansiella effekterna av förslaget om en utvidgning av möjligheterna till frivillig skattskyldighet. Förslaget innebär i och för sig att kretsen av skattskyldiga med avdragsrätt för ingående skatt ökar i viss utsträckning. De statsfinansiella effekterna härav torde emellertid vara marginella.

Förslaget innebär ändringar i 3 kap. 3 §, 9 kap. 1, 3, 5 och 6 §§, 13 kap. 28 § och 16 kap. 12 §.

5 Undantag från skatteplikt för sjukvårdstjänster m.m.

Prop. 1993/94:225

Regeringens förslag: Försäljning av glasögon och andra synhjälpmedel omfattas uttryckligen inte av undantaget från skatteplikt för sjukvård.

Utredningens förslag: Skattefriheten avseende sjukvård bör utvidgas till att omfatta alternativmedicinska åtgärder i samband med sjukdom, kroppsfel eller skada under förutsättning att behandlingen är anpassad till resultatet av en individuell undersökning av den våldsökande.

Remissinstanserna: Förslaget har avstyrkts av *Socialstyrelsen, Riksskatteverket, Konsumentverket, Kammarrätten i Stockholm, Svenska Kommunförbundet, Landstingsförbundet, Civilekonomernas Riksförbund, Sveriges Psykologförbund* och *Svenska Chiropraktikersällskapet*. Förslaget har tillstyrkts av samtliga remissinstanser som representerar olika former av alternativmedicinska behandlingsformer. Övriga remissinstanser har tillstyrkt eller lämnat förslaget utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: Från skatteplikt till mervärdesskatt undantas enligt 3 kap. 4 § ML bl.a. tjänster som utgör sjukvård. Med sjukvård förstås enligt 3 kap. 5 § samma lag åtgärder för att medicinskt förebygga, utreda eller behandla sjukdomar, kroppsfel och skador samt vård vid barnsörd om åtgärder vidtas vid sjukhus eller annan inrättning som drivs av det allmänna eller vid inrättningar som avses i 1 § stadgan (1970:88) om enskilda vårdhem m.m. eller om åtgärder annars vidtas av någon med särskild legitimation att utöva yrke inom sjukvården.

Utförmningen av undantaget medför att alternativa behandlingsmetoder och terapier inte omfattas av skattefriheten. Enligt utredningen har denna ordning kritiserats för att leda till konkurrenssnedvridningar inom vårdområdet. Utredningen har särskilt pekat på att det inom den institutionella vården ibland tillhandahålls kompletterande behandlingar som är underordnade sjukvårdstjänsten som helhet och därmed skattefria. När motsvarande behandlingar utförs utanför den institutionella vården som separata tjänster omfattas de däremot av skatteplikten. Utredningen har också anförts att konsumtions- och konkurrensneutralitets-skäl talar för att det är patientens behov i en sjukdomssituation sett ur dennes perspektiv snarare än vad som ur strikt medicinsk synpunkt kan vara adekvat vård som skall vara avgörande för vad som skall omfattas av skattefriheten för sjukvårdstjänster.

De remissinstanser som har avstyrkt förslaget har bl.a. anförts att det ger upphov till betydande gränsdragningsproblem och att åtgärder på mervärdesskatteområdet bör avvaktas till dess Alternativmedicinkommitténs betänkande (SOU 1989:60) har behandlats och lett till lagstiftningsåtgärder.

Regeringen delar uppfattningen att utredningens förslag kan ge upphov till gränsdragningsproblem. Regeringen anser också att utformningen av förslaget kan komma att medföra en skattefrihet som är betydligt vidare än vad utredningen avsett. Till detta kommer att de statsfinansiella kostnaderna för ett undantag från skatteplikt med denna innebörd enligt utredningens beräkningar uppgår till drygt 100 miljoner kronor. Regeringen anser att det nu finns något statsfinansiellt utrymme för att utvidga det skattefria området på det sätt utredningen föreslagit.

Inom regeringskansliet bereds för närvarande ett förslag om legitimation för naprapater. Såsom mervärdesskattelagens undantag för omsättning av sjukvårdstjänster är utformat kommer undantaget att omfatta även denna yrkesgrupp när legitimation införs.

Vidare har regeringen lämnat direktiv (dir. 1994:2) till en parlamentarisk kommitté som skall göra en samlad översyn av principerna för legitimation och behörighet samt lämna förslag bl.a. i frågan om legitimation och behörighetsföreskrifter för olika yrkesutövare inom hälso- och sjukvården och närallgande områden. Starka skäl talar enligt regeringens uppfattning för att ett ställningstagande i fråga om en utvidgning av undantaget från skatteplikt för sjukvårdstjänster bör avvaktas till dess detta arbete har avslutats.

Regeringen vill i detta sammanhang också ta upp frågan om skattefrihetens omfattning vid försäljning av glasögon och andra synhjälpmedel. Av vad som tidigare framgått förstås med sjukvård bl.a. vård som tillhandahålls av någon med särskild legitimation att utöva yrke inom sjukvården. Sådan legitimation kan erhållas av bl.a. optiker. Det innebär att t.ex. synundersökningar som tillhandahålls av en legitimerad optiker — på samma sätt som motsvarande undersökningar som tillhandahålls av en legitimerad läkare — ligger utanför det skattepliktiga området.

Skattefriheten för sjukvårdstjänster innefattar också tjänster av annat slag samt varor som tillhandahålls som ett led i en sjukvårdstjänst. Fråga har uppkommit vad som gäller beträffande skatteplikten vid omsättning av glasögon. Det har hävdats att försäljning av glasögon som sker som ett resultat av en synundersökning skall omfattas av skattefriheten för undersökningen. Någon avsikt att varuförsäljningar av detta slag skall omfattas av skattefriheten föreligger emellertid inte från lagstiftarens sida. Glasögon tillhandahålls inte bara av optiker utan försäljs också i varuhus, på bensinstationer och även per postorder. I dessa fall torde någon synundersökning överhuvudtaget inte förekomma. Dessa försäljningar är otvivelaktigt skattepliktiga.

Regeringen anser därför att lagtexten bör förtydligas så att det klart framgår att försäljning av glasögon och andra synhjälpmedel inte omfattas av skattefriheten för sjukvård och således alltid är skattepliktig.

Förslaget medför inga statsfinansiella effekter.

Förslaget medför ändringar i 3 kap. 4 § ML.

Regeringens förslag: Definitionen av personbil ändras så att lastbil med skåpkarosseri där förarhytten utgör en separat karosserienhet inte räknas som personbil. Avdragsrätt för ingående skatt skall medges vid förvärv av fordon för sjuktransport och för transport av avlidna.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens såvitt avser definitionen av personbil. Utredningen har inte behandlat frågan om avdragsrätt för fordon för sjuktransport eller för transport av avlidna.

Remissinstanserna: Huvuddelen av remissinstanserna har tillstyrkt eller lämnat förslaget utan erinran. Riksskatteverket och AB Svensk Bilprovning har avstyrkt förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt bestämmelserna i 8 kap. 3 § ML får den som bedriver en verksamhet som medför skattskyldighet till mervärdesskatt göra avdrag för ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel i verksamheten. På några områden föreligger emellertid begränsningar i rätten att göra avdrag. Detta gäller t.ex. vid förvärv av personbilar. Med personbil avses enligt 1 kap. 13 § ML även lastbil med skåpkarosseri och buss om fordonets totalvikt är högst 3 500 kg. Avdrag får enligt 8 kap. 15 § ML således inte göras vid förvärv eller hyra av personbil för annat ändamål än persontransporter i yrkesmässig trafik enligt yrkestrafiklagen (1988:263) eller återförsäljning eller uthyrning.

Avdrag medges däremot för ingående skatt som belöper på alla driftskostnader för fordonet oavsett om detta i viss utsträckning används privat. Avdragsförbudet vid anskaffning i kombination med den generella avdragsrätten för ingående skatt på driftskostnader har ansetts ge en rimlig beskattning av den privata användningen. Den år 1990 införda skatteplikten för omsättning av drivmedel ledde till en relativt sett lindrigare beskattning av privatanvända företagsbilar.

Utredningen har, bl.a. mot bakgrund av att de flesta länder i Europa har begränsningar i avdragsrätten för ingående skatt vid förvärv av personbilar och att det finns förslag till ett tolfte mervärdesskattedirektiv inom EG som behandlar avdragsrätten för personbilar, ansett att det inte är lämpligt att nu föreslå långtgående förändringar av gällande regler på detta område.

Utredningen har emellertid föreslagit att den nuvarande definitionen av personbil ändras så att lätta lastbilar med skåpkarosseri inte skall räknas som personbilar i de fall förarhytten utgör en separat karosserienhet. Som skäl har utredningen bl.a. anfört följande. Nuvarande särbestämmelser vad gäller avdrag för ingående skatt inom personbilsområdet är generella schablonregler som i normalfallet är enkla att tillämpa. Några avsteg från schablonreglerna bör inte göras. Genom att de lätta skåplastbilarna till skillnad från lätta flaklastbilar faller inom definitionen för personbil gäller

avdragsförbud för ingående skatt vid förvärvet av skåplastbilarna. För flaklastbilarna blir däremot mervärdesskattelagens allmänna bestämmelser om avdragsrätt tillämpliga. Flaklastbilarna kan emellertid förses med måttanpassade plastkåpor som monteras över flaket. Beroende på om en plastkåpa monteras för tillfälligt eller mer permanent bruk kan den komma att definieras som kapell alternativt skåpkarosseri. I det senare fallet anses bilen som personbil i mervärdesskattelagens mening. Utredningen har inhämtat att plastkåpor som är monterade med vingmuttrar normalt jämföras med kapell, medan kåpor med andra monteringar hänförs till skåpkarosseri. Det kan enligt utredningen inte anses tillfredsställande att sättet för monteringen av en överbyggnad skall vara avgörande för om den mervärdesskatt som belöper på anskaffning av bilen är avdragsgill ingående skatt eller inte.

Regeringen delar utredningens uppfattning. Även om — såsom utredningen anfört — skäl talar mot att nu föreslå långtgående regelförändringar i avdragsrätten på personbilsområdet, kan det finnas skäl att se över den nuvarande definitionen av personbil i 1 kap. 13 § ML och ändra den på det sätt som utredningen föreslagit. Den typ av fordon som omfattas av utredningens förslag är oftast av sådant slag att de är mindre lämpade för privat bruk.

Avdragsrätten gäller endast fordon av detta slag som förvärvas efter ikraftträdandet. Regeringen förutsätter att det i centrala bilregistret införs nya karosserikoder som överensstämmer med den föreslagna definitionen av personbil så att nya fordon kan klassificeras i enlighet härmed. Vad gäller äldre fordon bör registreringsbesiktning för att åsätta en ny karosserikod vara frivillig.

I detta sammanhang vill regeringen också ta upp frågan om avdragsrätt vid förvärv av utryckningsfordon för sjuktransporter och fordon för transport av avlidna. Enligt yrkestrafikförordningen (1988:1503), som innehåller föreskrifter för tillämpningen av yrkestrafiklagen anses bl.a. transport med utryckningsfordon och transport av döda inte som yrkesmässig trafik. Det får till följd att avdragsrätt för ingående skatt inte föreligger vid förvärv av personbil för transport av döda och för sjuktransporter om dessa utförs med utryckningsfordon som faller under begreppet personbil i 1 kap. 13 § ML. Enligt regeringens uppfattning är detta inte rimligt. Det grundläggande skälet för avdragsbegränsningarna vid förvärv eller hyra av personbilar är att sådana fordon i betydande utsträckning kan användas för privat bruk. Detta torde inte vara fallet med fordon som inrättats för nu nämnda ändamål. Bestämmelserna bör således ändras så att den ingående skatt som belöper på förvärv, m.m. av personbil för sjuktransporter eller transport av avlidna inte skall omfattas av avdragsförbudet.

De statsfinansiella kostnaderna beträffande den nya definitionen av personbil kan beräknas uppgå till ca. 20 milj. kr. inklusive incitaments-effekter, medan förslaget ifråga om avdragsrätt för fordon för sjuktransport och transport av avlidna kan beräknas innebära kostnader på ca. 0,5 milj. kr.

Förslaget medför ändringar i 8 kap. 15 § ML.

7 Återföring av mervärdesskatt vid export av vissa varor

Prop. 1993/94:225

Regeringens förslag: Vid export av vissa varor enligt 10 kap. 12 § ML skall exportören för att få rätt till återbetalning av ingående skatt kunna visa att varorna innehafts endast av skattskyldiga eller återbetalningsberättigade under en tid som begränsas till fem år före hans förvärv av varorna.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 10 kap. 12 § ML har den som omsätter varor eller tjänster genom export rätt till återbetalning av ingående skatt. När det gäller vissa varor som anges i 12 § tredje stycket föreligger enligt andra stycket inte sådan rätt om inte exportören kan visa att varorna före exporten innehafts endast av skattskyldiga eller andra återbetalningsberättigade än exportören. Om avdrag ändå gjorts vid förvärvet skall den avdragna ingående skatten återföras enligt bestämmelserna i 13 kap. 27 § ML. Syftet med bestämmelsen är att återföring av skatten skall ske i de fall då någon skattskyldig eller återbetalningsberättigad i kedjan av köpare och säljare har tillgodogjort sig avdrag för s.k. fiktiv skatt.

Bestämmelsen motsvarar 15 § åttonde stycket lagen (1968:430) om mervärdesskatt. Bestämmelsen infördes genom lagändring 1992 (prop. 1981/82:214, bet. 1981/82:SkU71, rskr. 1981/82:396, SFS 1982:449). Bestämmelsen syftade till att undanröja vissa materiella felaktigheter som uppstod i samband med export i de fall avdrag för s.k. fiktiv skatt gjorts vid förvärvet av den exporterade varan. Förslaget avsåg också att eliminera vissa oegentligheter som hade förekommit i synnerhet i samband med export av vissa ädelmetaller. De varugrupper för vilka återföring skulle ske hämtades ur 2 § förordningen (1981:403) om handel med begagnade varor. Därutöver tillades möbler samt fartyg och luftfartyg.

De nuvarande bestämmelserna tillämpas så att exportören för att undgå återföring skall kunna visa att varan innehafts endast av skattskyldiga ända sedan bestämmelserna om fiktiv skatt infördes, dvs. den 1 juli 1979.

Med hänsyn bl.a. till att de svenska bestämmelserna om fiktiv skatt tagits upp i förhandlingarna med EU om ett svenskt medlemskap, anser regeringen att det inte är lämpligt att nu göra mer genomgripande ändringar i dessa regler. Regeringen vill emellertid anföra följande. I många fall kan det vara omöjligt att utreda ägareförhållandena för en viss vara så långt tillbaka i tiden som till 1979. Det kan därför finnas skäl att begränsa tiden för exportörens kontrollskyldighet. Återföring bör således ske enbart i de fall exportören inte kan visa att varan under de närmaste fem åren före hans förvärv av varan innehafts endast av skattskyldiga eller andra återbetalningsberättigade.

Förslaget beräknas inte medföra några statsfinansiella effekter.

Bestämmelserna i 10 kap. 12 § ML bör ändras i enlighet härmed.

8 Undantag från skatteplikt vid omsättning av fartyg och luftfartyg i vissa fall

Prop. 1993/94:225

Regeringens förslag: Skatteplikt införs för omsättning enligt 3 kap. 24 § ML av fartyg eller luftfartyg även om den omsättning genom vilken detta förvärvats varit undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 21 § ML. Detsamma gäller om den skattskyldiges införsel av sådant fartyg eller luftfartyg varit undantagen från skatteplikt. Därutöver skall bestämmelserna om uttag i 2 kap. 3 § ML bli tillämpliga i de fall förfogandet avser sådant fartyg eller luftfartyg.

Skälen för regeringens förslag: Med uttag förstås enligt 2 kap. 2 § ML att en skattskyldig eller återbetalningsberättigad tillgodogör sig en vara ur en verksamhet för privat ändamål, överlåter en vara till någon utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet eller för över en vara från en verksamhet som medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning till en verksamhet som inte alls eller endast delvis medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning. Enligt 2 kap. 3 § ML gäller detta endast i de fall den skattskyldige haft rätt till avdrag eller återbetalning vid förvärvet av varan.

Vidare anges i 3 kap. 24 § ML att överlåtelse av andra tillgångar än omsättningstillgångar undantas från skatteplikt om den som överlåter tillgången kan visa att han varken har haft rätt till avdrag eller återbetalning vid förvärvet av tillgången.

Enligt 3 kap. 21 § ML undantas omsättning av bl.a. skepp och luftfartyg för vissa särskilt angivna ändamål från skatteplikt. Den som omsätter en sådan vara har enligt 10 kap. 11 § samma lag rätt till återbetalning av ingående skatt. De verksamheter - yrkesmässig sjöfart, yrkesmässigt fiske, yrkesmässig person- eller godsbefordran, m.m. - som anges i bestämmelsen är sådana som medför skattskyldighet till mervärdeskatt och därmed också avdragsrätt för ingående skatt. I de fall den som bedriver sådan verksamhet överlåter fartyget eller luftfartyget enligt 3 kap. 24 § exempelvis till någon som skall använda detta för privat bruk, bör denna omsättning i sig vara skattepliktig även om omsättningen av fartyget eller luftfartyget undantagits från skatteplikt vid säljarens förvärv av detta och säljaren därmed inte har haft någon rätt till avdrag för ingående skatt vid förvärvet.

Detsamma bör gälla om säljarens införsel av sådant fartyg eller luftfartyg varit undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 21 §.

På samma sätt bör sådana förfoganden som anges i 2 kap. 2 § ML och som avser fartyg eller luftfartyg som förvärvats skattefritt enligt 3 kap. 21 § vara att anse som uttag trots att den skattskyldige inte har haft rätt till avdrag vid förvärvet enligt 2 kap. 3 §.

Det förhållandet att den skattskyldige vid förvärvet av varan inte har kunnat dra av någon ingående skatt bör således i dessa fall i sig inte

medföra att hans omsättning i form av överlåtelse eller uttag blir undantagen från skatteplikt. Endast sådan omsättning som avses i 3 kap. 21 § bör enligt regeringens uppfattning vara undantagen från skatteplikt.

Förslaget beräknas inte medföra några statsfinansiella effekter.

Förslaget föranleder ändringar i 2 kap. 3 § ML och 3 kap. 24 § ML.

9 Registrering av utländska företagare

Regeringens förslag: Beslut om registrering av utländska företagare som företräds av en representant i Sverige skall alltid fattas av Skattemyndigheten i Stockholms län och inte som i dag av skattemyndigheten i det län där representantens hemortskommun är belägen.

Skälen för regeringens förslag: Beslut i fråga om registrering av en utländsk företagare som enligt 22 kap. 6 § ML skall företräddas av en representant här i landet skall enligt 14 kap. 23 § ML fattas av skattemyndigheten i det län där representantens hemortskommun är belägen. Saknar en arbetsgivare, som är bosatt utomlands eller är en juridisk person, fast driftställe här skall enligt 2 a § uppbördslagen (1953:272) och 3 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare beslut enligt uppbördslagen resp. lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare fattas av Skattemyndigheten i Stockholms län. Även beslut i taxeringsärenden fattas enligt 2 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) av Skattemyndigheten i Stockholms län i de fall den skattskyldige saknar hemortskommun i landet.

Reglerna innebär i de fall en utländsk företagare är arbetsgivare i Sverige att mervärdesskatteärenden å ena sidan och ärenden rörande taxering och uppbörd å andra sidan kan komma att handläggas av skattemyndigheter i skilda län. Beträffande andra arbetsgivare gäller däremot att inkomsttaxering, uppbördsfrågor och registrering för mervärdesskatt som regel handläggs av samma myndighet.

Riksskatteverket har i en skrivelse till Finansdepartementet framhållit att det av bl.a. kontrollskäl är önskvärt att regelsystemen beträffande utländska företagare hanteras av samma skattemyndighet. Regeringen delar denna uppfattning och föreslår att bestämmelsen i 14 kap. 23 § ML ändras så att beslut om registrering av utländska företagare som företräds av en representant i Sverige skall fattas av Skattemyndigheten i Stockholms län.

Riksdagen har den 16 mars 1994 fattat beslut om att införa en ny mervärdesskattelag (prop. 1993/94:99, bet. 1993/94:SkU29, rskr. 1993/94:170). Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. De ändringar som nu föreslås avser ändringar i den lagen och bör träda i kraft vid samma tidpunkt.

11 Författningskommentar

11.1 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:000)

1 kap. 13 §

Ändringen har kommenterats i allmänmotiveringen (se avsnitt 6).

2 kap. 3 §

Det nya *andra stycket* innebär att uttag skall anses föreligga även i de fall då en skattskyldig, som gjort ett skattefritt förvärv av ett fartyg eller luftfartyg enligt 3 kap. 21 § ML och för vilket han således inte haft någon avdragsrätt för ingående skatt, förfogar över fartyget eller luftfartyget på ett sådant sätt som anges i 2 kap. 2 § ML. Det är endast sådan omsättning av fartygen som anges 3 kap. 21 § som bör vara undantagen från skatteplikt.

Ändringen behandlas också i allmänmotiveringen (se avsnitt 8). Jfr även kommentaren till 3 kap. 24 §.

3 kap. 3 §

Det nya *tredje stycket* i paragrafen innebär att inte bara en fastighetsägares upplåtelse av fastighet för stadigvarande användning i en verksamhet som medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9 - 13 §§ är skattepliktig. Även en hyresgästs uthyrning av fastighet i andra hand liksom en bostadsrättsinnehavares upplåtelse av nyttjanderätt till fastighet som han innehar med bostadsrätt omfattas av skatteplikten i de fall uthyrningen eller upplåtelsen sker för stadigvarande användning i en verksamhet som medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning.

Enligt 9 kap. 1 § ML föreligger skattskyldighet för de skattepliktiga upplåtelser som anges i 3 kap. 3 § andra stycket ML endast under förutsättning att skattemyndigheten har beslutat om detta. Ändringen i 9 kap. 1 § *första stycket* innebär att skattemyndigheten på samma sätt som

gäller för en fastighetsägare kan besluta att en hyresgäst eller bostadsrättsinnehavare skall vara skattskyldig för den skattepliktiga upplåtelsen. Härigenom kommer fastigheten att användas i en verksamhet som medför skattskyldighet, varför fastighetsägarens upplåtelse till hyregästen eller bostadsrättsinnehavaren också blir skattepliktig enligt 3 kap. 3 § andra stycket ML. I sådant fall kan skattemyndigheten på fastighetsägarens begäran besluta att fastighetsägaren skall vara skattskyldig för sin upplåtelse.

Ändringarna behandlas också i allmänmotiveringen (se avsnitt 4).

3 kap. 4 §

Ändringen har kommenterats i allmänmotiveringen (se avsnitt 5).

3 kap. 24 §

Ändringen i *tredje stycket* innebär att omsättning av en vara som en skattskyldig förvärvat skattefritt på grund av bestämmelserna i 3 kap. 21 § ML och för vilken han således inte haft någon avdragsrätt för ingående skatt vid förvärvet, inte skall omfattas av skattefriheten enligt denna bestämmelse. Endast sådan omsättning som avses i 3 kap. 21 § ML bör vara undantagen från skatteplikt. Jfr även kommentaren till 2 kap. 3 §.

8 kap. 15 §

Ändringen har kommenterats i allmänmotiveringen (se avsnitt 6).

9 kap. 1, 3 och 4 §§

Se kommentaren till 3 kap. 3 § ML.

9 kap. 5 §

I paragrafens första stycke anges att fastighetsägaren under vissa omständigheter skall återföra ingående skatt som han har gjort avdrag för. Det nya *fyjärde stycket* innebär att fastighetsägaren är återföringsskyldig även i de fall en hyresgäst eller bostadsrättsinnehavare hyr ut resp. upplåter fastigheten under omständigheter som medför att uthyrningen eller upplåtelsen inte längre är skattepliktig. Någon återföring skall dock inte göras för den ingående skatt som hyresgästen eller bostadsrättsinnehavaren har gjort avdrag för.

Enligt paragrafens *första stycke* och enligt 6 § skall återföring ske om en återföringsgrundande händelse inträffar inom tre år resp. sex år från utgången av det kalenderår under vilket skattemyndigheten beslutat om skattskyldighet för fastighetsägaren. I lagen (1968:430) om mervärdesskatt finns motsvarande bestämmelse i 15 § femte stycket. Där stadgas att återföring skall ske inom tre resp. sex år från utgången av det kalenderår under vilket skattskyldighet inträtt enligt meddelat beslut. Någon ändring i förhållande vad som nu gäller har inte varit avsedd. För att någon osäkerhet beträffande sättet för beräkning av tidsfristen inte skall råda bör bestämmelserna i 9 kap. 5 § första stycket och 6 § förtydligas så att det klart framgår att det är utgången av det år under vilket skattskyldigheten har inträtt som är utgångspunkt vid beräkning av resp. tidsfrist.

Bestämmelsen har även behandlats i allmänmotiveringen (avsnitt 4).

Det nya *femte stycket* har kommenterats i allmänmotiveringen (se avsnitt 4).

9 kap. 6 §

Se kommentaren till 9 kap. 5 §.

10 kap. 6 §

Punkt 6 i den här behandlade paragrafen motsvaras av 2 a § förordningen (1985:93) om återbetalning i vissa fall av skatt på bensen, m.m. (jfr prop. 1993/94:99 s. 222). Genom den föreslagna ändringen i punkt 6 ges rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av bränslen som beskattas enligt lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter. Därmed sker en anpassning till den ändring som genomfördes den 1 oktober 1993 i 1985 års förordning (jfr SFS 1993:1037).

10 kap. 12 §

Ändringen har kommenterats i allmänmotiveringen (se avsnitt 8)

13 kap. 28 §

Ändringen har kommenterats i allmänmotiveringen (avsnitt 4).

14 kap. 23 §

Ändringen har kommenterats i allmänmotiveringen (avsnitt 9).

I paragrafen regleras när respitränta skall tas ut på skatt som fastställs på annat sätt än i enlighet med lämnad deklaration enligt 15 kap. 2 §. Ändringen innebär att respitränta inte skall tas ut på skatt som enligt 9 kap. 5 § femte stycket första meningen och 13 kap. 28 § återförts av en fastighetsägare för den redovisningsperiod under vilken konkursbeslut meddelats i de fall en återföringsgrundande händelse enligt 9 kap. 5 § inträffar efter konkursutbrottet. Bestämmelsen har omarbetats i förhållande till lagrådsremissen.

20 kap. 9 §

En anpassning av bestämmelsen i första stycket har gjorts för att den skall motsvara 57 § lagen (1968:430) om mervärdesskatt och 15 § tredje stycket lagen (1991:119) om återbetalning av mervärdesskatt till utländska företagare i dess lydelse enligt SFS 1993:465 (jfr prop. 1993/94:99 s. 255).

11.2 Förslag till lag om ändring i (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning

Införandet av den nya mervärdesskattelagen den 1 juli 1994 (prop. 1993/94:99, bet. 1993/94:SkU29, rskr. 1993/94:170) medför en följdändring i 10 § lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning i vilken hänvisas till nuvarande lagstiftning.

Förteckning över remissinstanser som avgett yttrande över betänkandet (SOU 1992:121) Vissa mervärdeskattefrågor m.m.

Yttrande över betänkandet har avgetts av

Socialstyrelsen, Postverket, Generaltullstyrelsen, Finansinspektionen, Riksskatteverket, Konkurrensverket, Konsumentverket, Hovrätten för Västra Sverige, Kammarrätten i Stockholm, Svenska Kommunförbundet, Landstingsförbundet, Grossistförbundet Svensk Handel, Föreningen Auktoriserade Revisorer FAR, Försäkringsförbundet, Civilekonomernas Riksförbund, Sveriges Psykologförbund, Sveriges Redareförening, Svenska Bankföreningen, Kommittén för Alternativmedicin KAM, Byggtreprenörerna, Folkrorelsen för Alternativ Medicin, Finansbolagens Förening, HSB:s Riksförbund, SAS, Svenska Fotvårdförbundet, Svenska Franchise Föreningen, Svenska Naprapat Förbundet, SABO, Sveriges Bokförings- & Revisionskonsulters Förbund, Sveriges Bostadsrättsföreningars Centralorganisation, Sveriges Fastighetsägareförbund, Sveriges Hudterapeuters Riksorganisation, Sveriges Köpmannaförbund, Sveriges Redovisningskonsulters Förbund, Sveriges Socionomers, Personal- & Förvaltningstjänstemäns Riksförbund, Swedish Federation of Acupuncture Societies, Stiftelsen Rådet för Alternativ Medicin, Göteborgs Patientförening, S:t Lukasstiftelsen, Bröstcancerföreningarnas Riksorganisation, Arbetsmarknadens Försäkringsaktiebolag AFA, Svenska Inkassoföreningen, Svenska Revisorssamfundet SRS, Tjänsteförbundet, Sveriges Privattandläkarförening, Svenska Föreningen för Bildterapi, Svenska Chiropraktorsällskapet och Kommunernas Pensionsanstalt KPA.

Industriförbundet och Företagarnas Riksorganisation hänvisar till yttrande som lämnats av Näringslivets Skattedelegation.

Remissinstanser som avgett yttrande över betänkandet (SOU 1993:75)
Vissa mervärdeskattefrågor II - Offentlig verksamhet m.m.

Yttrande över betänkandet har avgetts av
Generaltullstyrelsen, Riksskatteverket, Statens Kulturråd, Konkurrensverket, Vägverket, Kammarrätten i Jönköping, Svenska Bokförläggareföreningen, Svenska Bokhandlareföreningen, Sveriges Författarförbund, Sveriges kyrkogårds- och krematorieförbund, Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet, Grossistförbundet Svensk Handel, Sveriges Industriförbund, Svenska Arbetsgivareföreningen, Företagarnas Riksorganisation, Lantbrukarnas Riksförbund, Föreningen Auktoriserade Revisorer, Tjänstemännens Centralorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Svenska Journalistförbundet, Svenska Tidningsutgivareföreningen, AB Svensk Bilprovning, Bilindustriföreningen, Byggtreprenörerna, Föreningen Svensk Fackpress, Föreningen Svenska Läromedelsproducenter, Förlags- och Medieföreningen, Konstnärliga och Litterära Yrkesutövares Samarbetsnämnd, Motorbranschens Riksförbund, Svenska Veckopressens Tidningsutgivareförening, Sveriges Bokförings- och Revisionsbyråers Förbund, Sveriges Köpmannaförbund, Tjänsteförbundet, Svenska Musikförläggareföreningen, Landstinget i Östergötlands län, Telia, Bevakningsföretagens Riksförbund, Sveriges Fastighetsägareförening, Sveriges Tvätteriförbund, Sveriges Städentreprenörers Förbund, Grafiska Företagen, Svenska Franchiseföreningen, Skellefteå kommun.

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1994-03-11

Närvarande: f.d. regeringsrådet Bengt Hamdahl, justitierådet Bo Svensson, regeringsrådet Arne Bækkevold.

Enligt en lagrådsremiss den 3 mars 1994 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:000).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av departementssekreteraren Torbjörn Boström.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 24 mars 1994

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Lundgren, Unckel, P. Westerberg

Föredragande: statsrådet Lundgren

Regeringen beslutar proposition 1993/94:225 Vissa mervärdeskattefrågor

